

det gælder denne Lov, og det gælder hver eneste Lov, hvor man fastsætter en bestemt Grænse.

Det ærede Medlem fra Skjolddelev mente, saa vidt jeg forstod ham, at maatte gøre disse Betragtninger gældende af Hensyn til Kreditforeningen af Grundejere for mindre Ejendomme i Jylland. Jeg har imidlertid undersøgt dette Forhold, og det har vist sig, at af de henvendte 700 Laanebegæringer, jeg har undersøgt, vare ca. 80 fra Ejendomme med en Vurderingssum af 8000 Kr. og derunder og ca. 30 fra Ejendomme med en Vurderingssum af mellem 8 og 10,000 Kr. Jeg kan altsaa være enig med det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) i, at disse Oplysninger ikke tyde paa, at det vil genere denne Forening i væsentlig eller nævneværdig Grad, at man gaar til en Bestemmelse som den her foreslaaede. Jeg skal anbefale, at man bliver ved de Principper, som Lovforslaget indeholder.

J. H. Jensen: Naar de to ærede Medlemmer fra Herning (R. Nielsen) og Skjolddelev (J. Nielsen) ere noget betænkelige ved, at Ejendomme i Stationsbyer eller de saakaldte Villaejendomme komme med her, tror jeg ikke, at der er nogen rigtig Begrundelse for deres Betæneligheder. Jeg kan godt forstaa den Tanke, de gaa ud fra, men jeg kan ikke indse, at det faar nogen virkelig Betydning i det praktiske Liv. Skulle vi til at skille Ejendomme ud nu, frygter jeg for, at det paa dette sene Tidspunkt vil lægge Loven Hindringer i Vejen, saa vi vanskeligt faa den gennemført i Aar, og det ønske de Herrer lige saa vel som alle andre. Forholdet er alligevel dette nu, at de allerfleste af saadanne Ejendomme gaa til Grundejerkreditforeningen af den simple Grund, at de som Regel faa vel saa store Laan der, jeg kan ikke tænke mig — ja, jeg behøver ikke en Gang sige „tænke“, thi jeg kan tale med af Erfaring, jeg har haft med den Slags Sager at gøre i over 20 Aar i Husmåndskreditforeningen og kender lidt til, hvordan det gaar til i Stationsbyerne —, jeg tør altsaa sige, at det som Regel er saare faa af disse Huse, der søge Laan i Husmåndskreditforeningen, og navnlig er det ikke Tilfælde med de saakaldte rige Mænd, som det ærede Medlem for Skjolddelev (J. Nielsen) nævnede, en Mand, der bygger sig en Villa til 10,000 Kr. og vil leve af Renten af sine Penge. Nej, den Mand, der har Penge til at bygge sig en

saadan Villa og har en Kapital, der kan svare saa megen Rente, at han kan leve deraf, han laaner ikke i sin Villa, thi for de Penge, han faar i Laan, skal han betale større Renter, end han selv faar af sine Penge, derfor lader han være at laane, naar det er en saadan Guldfugl, der kommer til at bygge. Og er det andre, er det Haandværkere eller industridrivende, saa gaa de til en industriel Grundejerforening, der ere de mest skikkede til at komme.

Saa jeg tror i det hele ikke, at det faar nogen Betydning for Grundejerforeningerne, og dernæst vil det blive en hel Del vanskeligt at skille det ad paa de forskellige Pladser. Vi have en Gang haft et Skel, hvorved der gjordes Adskillelse imellem jordløse Huse og Huse med Jordtilliggende, hvor Vurderingssummen kunde være den samme, men hvor Laaneværdien den Gang ikke var den samme. Det Skel have vi slettet, og vi skulde ikke gerne indføre det igen. Den praktiske Udførelse af Loven blev ogsaa den, at naar to Mænd, som søgte Laan, havde deres Huse liggende paa hver Side af Grænsen af dette Skel, man havde sat, fik de forholdsvis lige store Laan. Den Mand, der havde 1,700 Kvadratalen f. Eks., fik et forholdsvis lige saa stort Laan som den, der havde 1,800 Kvadratalen, skønt de laa hver paa sin Side af den Grænse, der da var sat. Det var ganske naturligt, thi deres Ejendomme vare jordløse Huse begge to. Selv om vi nu gik op med Grænsen til en Tønde Land, som det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) vilde, tror jeg ikke, vi bedre vilde træffe det rigtige, der vilde blive Ejendomme under en Tønde Land, som ikke kunde komme med, og hvis Indehavere vilde føle sig forurettede, og der vilde være nogle, som havde over en Tønde Land, men som maaske slet ikke kunde komme med, idet disse Ejendomme kunde have et saadant Areal uden at være knyttede til Landbrug. Det staar for mig saaledes, at der ikke er nogle Pengeinstitutter, der i nogen nævneværdig Grad ville føle sig brøstholdne ved denne Lov, og det vilde det ærede Medlem jo heller ikke sige, det er fuldstændig rigtigt; men naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at vi bør holde paa Loven, som den er. Loven er klar og tydelig, og derfor kan den forhaabentlig let gennemføres uden Forandring; og jeg haaber, at den maa blive gennemført i denne Samling. Vi maa imidlertid huske paa, hvor langt vi ere henne paa Samlingen, den kan jo ikke